

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Ν)δρίου

«ΒΗΜΑ»

ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Ἡ Ἑλλάς ἐορτάζει ἐλευθέραν. Ὁ θρίαμβος ὑπῆρξεν ἰδεώδης. Πλειοψηφοῦμεν παντοῦ καταπληκτικῶς. Εἰς τὴν Ἀττικὴν κατὰ 18 χιλ. ψήφους. Βενιζέλος καὶ ὑπουργοὶ ἀπέτυχον

Εφημ. «ΠΡΟΜΑΧΟΣ»

Μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἐτυμνηγορίαν σου, ὑποχρεοῦμεθα νὰ σε συγχροῶμεν, δημοσίᾳ ἀγαθῶτατε Λαέ τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης.

Δι' αὐτῆς ἀνεδείχθης χριστιανικώτερος τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὅποιος ὡς γνωστόν, ἐσυγχώρησε πάντοτε τοὺς ἐχθροὺς του καὶ ἀπεκάλυψε μίαν ὑπέροχον ἰδιότητα, τὴν ἀνεξικακίαν, ἣτις σοῦ ἐνέπνευσε τὴν εὐαγγελικὴν ἀληθῶς ἀπόφασιν, νὰ στρέψῃς καὶ τὴν ἐτέρωσαν παρεῖαν, διὰ νὰ δεχθῇ αὕτη, ὅσα ραπίσματα καὶ ὄσους κολάφους δὲν ἐπροόλαθαι νὰ καταφέρουν κατὰ τῆς ἀλλῆς οἱ ἐκλεγέντες καὶ αὐτοὶ βουλευταί.

Οἱ ἐκλεγέντες καὶ πάλιν, διὰ τῆς ψήφου σου, ἀντιπρόσωποι τοῦ Νομοῦ, ὑπῆρξαν ἐχθροί σου ἀμείλικτοι καὶ ὁμως τοὺς ἐσυγχώρησες. Ὑπῆρξαν ὑπονομευταὶ τῶν συμφερόντων σου καὶ ἐκατηλεύθησαν τὴν ἐντολήν σου. Καὶ ὁμως ἐδώκες αὐτοῖς ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν. Ὑπῆρξαν ἐμεταλλευταὶ τῶν κόπων σου, τοῦ ἰδρώτος σου καὶ τῶν θυσιῶν σου. Καὶ ὁμως σε, ἀγαθώτατε Λαέ, τοῖς ἐδώκες λευκὴν ψήφον.

Ἐχρῆσθες αὐτοῖς συγγνώμην διὰ τὸ πλήρες ἁμαρτιῶν καὶ ἀνομιαιμάτων τετρακέτες παρελθόν καὶ ἐχορήγησες εἰς αὐτοὺς ἐν λευκῇ τὴν ἐντολήν νὰ διαχρησισθοῦν ἐπὶ μίαν ἀκόμη τετρακέτιαν τὰ τεμαλφέστερα τῶν συμφερόντων σου, τὰ ὁποῖα οὗτοι κατὰ τὸ παρελθόν, ἀπεμπόλησαν καὶ ἐδόλιε ὑβήσαν καὶ κατεπρόδωσαν

Ὅδοιπρῶν ἐπὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη μετὰ τὴν ράχιν στένουσαν ὑπὸ τὸ βάρος ἀδαστῶν φόρων καὶ ἀφορήτου κκοδιοικήσεως μετὰ τὰ γόνατα ἐξηγτημένα καὶ καμπτόμενα ἀπὸ τὴν ἐξασθένειαν ἀκτοσθένους οἰκονομικῆς ἀμωροργίας ἐφθασες κατὰ κόπος καὶ ἀσθμαίνων προχθῆς εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸ ὅποσον ἠδύνατο ἀποθέτων τὰ βάρη νὰ εἰσέλθῃς, ἀρκεῖ νὰ ἤθελες, εἰς τὴν λεωφόρον τῆς εὐνομίας, τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς διοικητικῆς εὐκοσμίας, τῆς δικαστικῆς ἀμεροληψίας, τῆς πολιτικῆς εὐπρεπίας τῆς ἀνακτήσεως τῶν δικαιωμάτων σου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν σου, τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων σου καὶ τῆς διαδιώσεως σου ὑπὸ καθεστῶς τὸ ὅποσον θὰ σοῦ ἐξήσφαλιζεν ὅσα ὡς Λαὸς ἐλεύθερος καὶ πεπολιτισμένος ἐδικαιοῦσαι νὰ ἔχῃς.

Ἦτο δικαίωμα σου ἀπόλυτον νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν εὐρεῖαν ταύτην λεωφόρον τῆς εὐνομίας τῆς τάξεως τῆς Δικαιοσύνης.

Δὲν τὸ ἠθέλησες. Ἄλλ' ἐπροτίμησες νὰ παλινδρομήσῃς.

Καὶ μετὰ τὴν ράχιν καμπτομένην ὑπὸ τὸ βάρος τῶν φόρων καὶ τῆς κκοδιοικήσεως τὸ ὅποσον ἠδύνατο ν' ἀποθέσῃς, ἀλλὰ δὲν ἀπέθεσες μετὰ γόνατα λυγίζόμενα ἀπὸ τὴν κόπωση καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν,

τὴν ὁποῖαν ἠδύνατο, εἰν ἤθελες νὰ θεραπεύσῃς ἀλλὰ δὲν ἠθέλησες ἐπανέλθῃς τὴν μαρτυρικὴν σου πορείαν ἐντὸς τοῦ μακροδρικοῦ δρόμου τοῦ βενιζελικοῦ καθεστώτος τὸ ὅποσον ὑπῆρξεν ὁ τάφος τῶν συμφερόντων σου.

Θαυμάζομεν ἀληθῶς τὴν ἀγχθότητά σου. Ἐκπλησσοῦμεθα διὰ τὴν ἀνεξικακίαν σου καὶ θάβρονοῦμεν διὰ τὸ μέλλον σου ἂν ὁ Λαὸς τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος δὲν ἐσάρωνε διὰ τῆς ψήφου του τὸ οἰκτρὸν βενιζελικὸν σύστημα.

ΚΑΝΝΙΒΑΛΙΣΜΟΙ

Καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, ἀπὸ τῆς πρωίας, μέχρι τῆς β. ἑσπερινῆς ἡ πόλις ἡμῶν παρέστη πρὸ τοῦ ἀηδεστέρου τοῦ ἀπρεπεστέρου καὶ τοῦ μάλλον ἀκόμιου θεάματος.

Κοινωνικὰ τινὰ περιτρίμματα πάσης προελεύσεως ἐν ἀρμονικῷ συμφυρμῷ μετὰ στρατιωτῶν χωροφυλάκων καὶ τινων συμπολιτῶν θεωρουμένων μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀξιοπροσπῶν περιήρχοντο τὴν πόλιν σύροντες τενεκέδες οὐρλιάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Φυλῆς καθυβρίζοντες τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ἀπειλοῦντες καὶ κνιλιόμενοι ἀπὸ . . . ἐνθουσιασμὸν εἰς τοὺς δρόμους.

Ἐορτάζοντο οὕτω τὰ ἐπινίκια ἀκραίως βενιζελιστῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν βενιζελικῶν εἰς τὸν Νομὸν μας.

Ἐθεάθησαν μετὰ τοῦ ὄρου μένου τούτου συρφετοῦ καὶ ἀνθρώποι πεντηκοντοῦτηδες ἐπαγγελματῆται ἀξιούντες νὰ ἀπολαμβάνουν ὑπολήψεως καὶ οἰκογενειαρχαί ὧν τὰ παιδιὰ ἀναμένονσι παρ' αὐτῶν μαθήματα καλῆς συμπεριφορᾶς.

Οἱ βενιζελιστῶν ἐορτάζοντες ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐξετόραψαν εἰς ἀσχημίας πρωτοφανεῖς ἠσέβησαν πρὸς τὴν πόλιν ἣτις τοὺς φιλοξενεῖ — οὐδεὶς αὐτῶν εἶνε Ρεθύμνιος — προσέβαλον τὴν φήμην τῆς Ρεθύμνης ὡς πόλεως προσηγμένης κοινωνικῶς καὶ προεκάλεσαν τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν λουνεχεστέρων βενιζελικῶν.

Καὶ ὁμως οὐδεὶς βενιζελικὸς πολιτευτῆς, οὐδεὶς βενιζελικὸς ἐκ τῶν σημαίνοντων οὐδεμία Ἀρχή, οὐδὲν τῶν λεγομένων δογάνων τῆς τάξεως ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ.

Τοῦναντίον ὁ ὑπομοίραρχος Κοκονᾶς μετὰ τοῦ Ἐνοματάρχου Καστριναίου παρηκολούθουν τὴν εὐσχημον ταύτην πομπὴν κρηματώνοντες καὶ μειδιῶντες ἐξ εὐχαριστήσεως.

Οὕτω δὲ ὁ μαινόμενος ἐκεῖνος συρφετὸς ἀνεκόλλητος καὶ ἐλειθερος εἰς πᾶσαν παρεκτροπήν, ἀφοῦ καθύβρισε πάντας τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ὄσους συνήντα εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐνεθυμήθη καὶ τὰ Τυπογραφεῖα τοῦ «Βήματος» Ἐπετέθη ἐναντίον αὐτῶν διὰ λιθῶν καὶ προσεπάθησε νὰ παρὰβιάσῃ τὴν θύραν τῶν διὰ λακτισμάτων. Εὐτυχῶς ἠμποδίσθη ὑπὸ διερχομένων τυχαίως σωφρόνων βενιζελικῶν. Τὸ οὐρλιάζον πλῆθος θὰ ἠσχημόνει ἀκόμη, ἂν περὶ τὴν 8ην μ.μ. δὲν ἐλαμβάνομεν ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγράφημα ἀγγέλλον τὴν νίκην τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὴν ἀποτυχίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ ἀπροσοδόκητος αὕτη ψυχρολουσία κατήννασε τὰ πατριωτικὰ νεῦρα τῶν ἀσχημονούντων παλληκαράδων, οἵτινες ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐγκαταλιπόντες καὶ ζητωκραυγὰς καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐξηφανίσθησαν διὰ τῶν κρημνῶν.

Δι' ὅλα ταῦτα τὰ πρωτοφανῆ